

Posudek na bakalářskou práci slečny Markéty Vackové „Úvěrní družstva Raiffeisenova typu (tzv. kampeličky) na Královéhradecku v první polovině 20. století“, Praha 2019, 99 s.

Zkoumání určitého historického jevu či procesu ve vymezeném regionu a časovém úseku je velmi vhodným úkolem pro písemnou část závěrečné atestace bakalářského studia oboru archivnictví spojeném s pomocnými vědami historickými. Zaměření a volbu tématu slečny Markéty Vackové tak lze jen přivítat. Její text standardně zahajuje úvod se stanovením badatelského pole, cílů výzkumu a představení struktury díla, postrádám pouze metody, které v práci využila. Pojednání o literatuře a pramenech vcelku názorně ukazuje orientaci autorky na adekvátní zdroje, což platí především u zdrojů primárních, tj. archivních dokumentů uchovávaných v SOA v Hradci Králové. U literatury by bylo žádoucí, aby více hodnotila a méně narativně bibliograficky referovala.

Kapitolou třetí o vývoji finanční a úvěrové soustavy v českých zemích a zpočátku i Předlitavska slečna Vacková vstoupila „in media res“ studované problematiky a nastínila zde širší kontext zkoumaného fenoménu v 19. století a v první polovině století dvacátého. V chronologickém sledu a na základě odborné literatury nastínila podobu peněžní soustavy v předminulém věku a na počátku následujícího století až do vypuknutí 1. sv. války. Dále stručně upozornila na specifika válečné doby a v celku logické zkratce pojednala o peněžnictví 1. Čs. republiky se zaměřením na bankovníctví, jemuž je vzhledem k tématu věnována až příliš velká pozornost, aby poté adekvátně představila tzv. lidové peněžnictví. Čtvrtá kapitola se zabývá naznačením stěžejních aspektů vývoje úvěrního družstevnictví jako transferu z německého prostředí, který se v českých zemích plně rozvinul. Akcent výkladu je pak zcela logicky položen na úvěrní družstva Raiffeisenova typu, a to zejména v první polovině 20. století.

Vlastní jádro díla tvoří následujících šest kapitol, přičemž první z nich je ouverturou pro rozbor jednotlivých kampeliček Raiffaisenek a charakterizuje Královéhradecko jako hospodářskou oblast v první polovině dvacátého století. Vzhledem k dislokaci studovaných spořitelních a záložních spolků bych ovšem očekával, že autorka mnohem více přiblíží vyspělé zemědělství, lépe agrokomples, tohoto regionu. Při sestavování biogramů jednotlivých kampeliček Raiffeisenek (pro Březhrad a okolí, Plačice a ok., Rusek, Skalici a ok. a Slatinu a ok.) projevila M. Vacková chvályhodné úsilí při zjišťování konkrétní fakticity, ale žel zůstala na úrovni popisu, aniž poznatky více analyzovala. Řadu číselných údajů, v nichž se čtenář přímo ztrácí, by bylo lépe promítnout do tabulek s náležitým komentářem a

obdobně by měla autorka pracovat s funkciónáři jednotlivých spolků s ohledem na jejich sociální a profesní status. Je také třeba si uvědomit, že především v době obou válek razantně klesala hodnota peněz. Závěr vcelku vhodně sumarizuje zjištěné údaje a částečně je zařazuje do kontextu. Text doplňuje rozsáhlý poznámkový aparát, jakož i seznam pramenů a literatury. Při celkovém posouzení mohu uvést, že slečna Markéta Vacková nepochybně splnila požadavky kladené na bakalářskou práci na oboru archivnictví. Její spis proto **doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako velmi dobrý.**

V Praze, dne 30. 8. 2019

Doc. PhDr. Jiří Šouša, CSc.